

Bilag 3.

Ulykkesforsikringsforeningen for danske Fiskere.

København, den 13. December 1905.

Ved under 8. d. M. at fremsende den med Bilag hermed tilbagefølgende Skrivelse fra Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udvidelse af Lov af 3. April 1900 om danske Fiskeres Ulykkesforsikring til ogsaa at omfatte anden Søfartsvirksomhed m. m. — hvori Udvalget har rejst Spørgsmaal om, hvad der skal forstaas ved det i Lovforslagets § 1 i 1ste Stykke, Linie 1, brugte Udtryk „hjemmehørende“ —, har det høje Ministerium begært Bestyrelsens Erklæring i Sagen.

I Anledning heraf skal man tillade sig at udtale, at naar Lovudkastet udvider Loven af 3. April 1900 om danske Fiskeres Ulykkesforsikring til at gælde enhver, der ernærer sig ved de i Udcastet nærmere angivne Smaaerhverv paa Søen, paa Betingelse af, at paagældende er „her i Landet hjemmehørende“, er dette stemmende med, at Loven om Fiskernes Ulykkesforsikring ogsaa kun gælder de Fiskere, som ere „her i Landet hjemmehørende“, jfr. Lovens § 1. I de fem Aar, i hvilke Loven nu har virket, have de nævnte Udtryk ikke givet Anledning til Tvivl; de ere af Bestyrelsen blevne forstaaede saaledes, at Fiskeren for at kunne blive Medlem af Foreningen, maa være *bosat* indenfor det Omraade, for hvilken Loven er givet, altsaa i Kongeriget (Færøerne derunder indbefattet), jfr. ogsaa den af Indenrigsministeriet under 2. April f. A. udfærdigede Vedtægt for Foreningen § 3 Nr. 4. Derimod kan det ikke fordres, at Fiskeren for at kunne optages som Medlem skal have dansk Indfødsret.

Den omhandlede Lovbestemmelse er selvfølgelig motiveret ved, at Loven ved Statstilskud yder Fiskerne en særlig billig Forsikring, og at der ingen Grund er til, at den deri liggende Gave skal komme fremmede til gode, der end ikke ere hjemmehørende her i Landet. Der turde formentlig ogsaa være Grund til at opretholde Bestemmelsen ved den foreslaaede Udvidelse af Loven, og man skal i saa Henseende tillade sig at gøre opmærksom paa følgende Forhold.

Loven af 1. April d. A. om Søfolks Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i Søfartsvirksomhed omfatter ogsaa Fiskerfartøjer af 20 Brutto-Register-Tons og derover (Fiskerkuttere), men den Rederne ifølge Loven paalagte Forsikringspligt gælder dog ifølge Lovens § 4, 1ste Stykke, for Fiskerskibenes Vedkommende ikke den Del af Besætningen, der af Rederne holdes forsikret i Henhold til Lov af 3. April 1900 om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde, altsaa holdes forsikret i Foreningen for danske Fiskeres Ulykkesforsikring. Der som Rederen til Tjeneste paa Fiskekutteren forhyrer en fremmed (en, der ikke er „her i Landet hjemmehørende“), kan han ikke faa den fremmede forsikret i Foreningen, men er for hans Vedkommende undergivet den almindelige Forsikringspligt ifølge Loven af 1. April d. A. Da dette er forbundet med forøget Udgift for Rederen, vil Følgen deraf sikkert blive, at Rederen til Tjeneste paa Fiskerkutteren vil foretrække danske Fiskere for fremmede, men dette Forhold giver ingen Grund til Forandring i den omhandlede Bestemmelse i Loven af 3. April 1900.